

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0015/2007

29.1.2007

BETÄNKANDE

om genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske
(2006/2225(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Marie-Hélène Aubert

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	11
ÄRENDETS GÅNG	21

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (2006/2225(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande ”Gemensam handlingsplan för utrotande av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske” (KOM(2002)0180) och rådets slutsatser av den 11 juni 2002 om detta,
  - med beaktande av parlamentets resolution av den 20 november 2002 om gemenskapens handlingsplan för utrotande av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske¹,
  - med beaktande av de meddelanden som kommissionen utarbetar vart tredje år om uppföljningen av den gemensamma fiskeripolitikens tillämpning och parlamentets resolutioner om denna fråga,
  - med beaktande av kommissionens årliga meddelanden och parlamentets resolutioner om ageranden som allvarligt bryter mot den gemensamma fiskeripolitikens regler och normer,
  - med beaktande av FAO:s internationella handlingsplan om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och de tekniska dokument som antagits därefter av FAO,
  - med beaktande av förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske², särskilt artikel 3 h,
  - med beaktande av parlamentets resolution av den 13 december 2001 om bekvämlighetsflaggornas roll inom fiskesektorn³,
  - med beaktande av grönboken ”Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven” (KOM(2006)0275),
  - med beaktande av parlamentets resolution av den 7 september 2006 om inledning av en debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter⁴,
  - med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A6-0015/2007), och av följande skäl:
- A. Det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket är ett stort problem runtom i världen. Det orsakar betydande miljöförstörelse, bidrar till uttömmandet av kommersiella och

---

¹ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 179.

² EUT L 128, 21.5.2005, s. 1.

³ EGT C 177 E, 25.7.2002, s. 324.

⁴ *Antagna texter*, P6_TA(2006)0347.

icke-kommersiella fiskbestånd och andra arter och leder till svårigheter i både utvecklings- och industriländer för samhällen som är beroende av fiske för sitt uppehälle.

- B. Bekämpningen av det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket har påverkats negativt av faktorer såsom utnyttjandet av bekvämlighetsflagg, omlastning på öppet hav, otillräcklig kontroll i hamnarna och svagt samarbete mellan tillsynsmyndigheterna.
- C. Enligt FAO:s definition av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske avses med olagligt fiske verksamhet som utövas av fartyg som bryter mot lagar och förordningar i de stater som är parter i en regional fiskerierorganisation. Med orapporterat fiske avses verksamhet som inte rapporterats korrekt eller som inte alls rapporterats till den behöriga nationella myndigheten eller till den berörda regionala fiskerierorganisationen. Med oreglerat fiske avses verksamhet som utförs av fartyg som saknar nationalitet eller som flaggas av en stat som inte är part i en bestämd regional fiskeorganisation och som bryter mot denna organisations åtgärder för bevarande och förvaltning av fisket.
- D. Även om det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket är ett fenomen som kan förekomma i vilket flottsegment som helst förekommer det framför allt inom högsjöfisket, vilket i första hand bedrivs i internationella vatten och i kontinentalsockeln utanför utvecklingsländer med begränsade kontrollmöjligheter. Europeiska unionens åtgärder bör därför koncentreras på dessa områden och detta flottsegment.
- E. De fartyg som gör sig skyldiga till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske bidrar till att försämra besättningarnas sociala villkor samt levnads- och arbetsvillkor.
- F. Det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket samt den saluföringsverksamhet som är relaterad till detta fiske utgör en illojal konkurrens för de fiskare och försäljare som följer reglerna, inklusive lagstiftningen i EU, dess medlemsstater och andra länder samt förvaltningsåtgärder som beslutats av regionala fiskerierorganisationer.
- G. Europeiska unionen och dess medlemsstater bör i högre grad engagera sig i kampen mot alla former av olagligt fiske, men samtidigt måste man göra en åtskillnad mellan å ena sidan överträdelser som begås av gemenskapens fartyg mot gemenskapens regelverk och å andra sidan olagligt, orapporterat och oreglerat fiske enligt den internationella tolkningen av detta begrepp. Hänsyn måste tas till att den verksamhet som bedrivs inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken de facto är reglerad, vilket innebär att kampen mot de två verksamheterna i de flesta fall kommer att utmynna i olika förfaranden.
- H. Kommissionen erkänner själv att det är svårt att skilja mellan lagliga och olagliga fångster, framför allt i vissa fall, exempelvis när den landade fångsten består av djupfryst fisk, eller när det förekommer triangelhandel med tredjeländer och fisken anländer i bearbetad form till den europeiska marknaden.
- K. De regionala fiskerierorganisationerna utgör de bästa forumen för att på internationell nivå bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Vårt deltagande i dessa organisationer gör det möjligt att fastställa gemensamma åtgärder och tala med en röst inför behöriga internationella organisationer.

- L. Ett effektivt och enhetligt kontrollsystem utgör grundstenen i en hållbar politik för skydd och bevarande av resurser. Det handlar inte enbart om att vidta mer restriktiva åtgärder, utan även att tillämpa befintliga åtgärder på ett bättre och mer rättvist sätt.
- M. Utbyte av information och internationellt samarbete är mycket viktigt i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
- N. Vinsterna från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske kan i vissa fall bidra till att finansiera de organiserade brottsnätverkens verksamhet.
1. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att bekämpa det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket i alla dess former, i enlighet med parlamentets ovannämnda resolution av den 20 november 2002.
  2. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts på internationell nivå och av Europeiska unionen när det gäller bekämpningen av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, men anser att företeelsen fortsätter att öka kraftigt och att det därför krävs ytterligare insatser.
  3. Europaparlamentet anser att det olagliga, orapporterade och oreglerade fiskets omfattning, de olika faktorer som bidrar till det och det breda urval av rättsliga, logistiska och ekonomiska verktyg som krävs för att bekämpa det är sådana att det krävs samarbete på samtliga nivåer, inklusive mellan kommissionens olika generaldirektorat (särskilt, men inte begränsat till, fiske och sjöfart, handel, bistånd samt hälsa och konsumentskydd), rådet, de enskilda medlemsstaterna och det internationella samfundet. Parlamentet anser därför att grönboken om en ny havspolitik för unionen kan fungera som en samarbetsram utifrån vilken man mer effektivt kan ta itu med bekämpningen av detta fenomen.
  4. Europaparlamentet anser att Europeiska unionens betydelse i världen, i dess olika roller som en fiskets stormakt och i egenskap av världens största fiskmarknad, förpliktigar oss att stå i förgrunden i kampen mot det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket.
  5. Europaparlamentet noterar att Europeiska unionen är ett av världens rikaste och tekniskt mest avancerade områden och att den grundar sig på rättsstatsprincipen, vilket medför en skyldighet för Europeiska unionen att vidga och intensivifiera sina insatser för att bekämpa det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket.
  6. Europaparlamentet anser att Europeiska unionen endast kan agera trovärdigt på världsarenan om den redan har vidtagit trovärdiga åtgärder för att stoppa sin inblandning i det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket, såväl i EU-vatten som med gemenskapsfartyg eller intressen utanför Europeiska unionen.
  7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa utvecklingsländerna, framför allt de utvecklingsländer med vilka gemenskapen ingått fiskeavtal, att till fullo uppfylla åtagandena i den ovannämnda internationella handlingsplanen för att utrota det olagliga fisket, genom att införa konkreta åtgärder i de nya partnerskapsavtalen för att på detta sätt bidra till att öka de knappa resurser som dessa länder förfogar över.

8. Europaparlamentet upprepar sin övertygelse att ett avgörande och självklart första steg för Europeiska unionen är å ena sidan att fullt ut genomföra de existerande bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och andra relevanta gemenskapsbestämmelser på ett effektivt, rättvist och noggrant sätt för att minska orapporterat och olagligt fiske med gemenskapsfartyg och i gemenskapens vatten, och å andra sidan att hindra landning och saluföring av fiskeprodukter som erhållits genom olaglig fångst från platser utanför EU. Parlamentet noterar att dessa skyldigheter i första hand tillkommer medlemsstaternas regeringar, vid tillämpning av gemenskapens lagstiftning och i egenskap av hamnstater.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra mekanismer med avskräckande effekt (övervakning, kontroll, påföljder m.m.) och föreslå åtgärder som gör det möjligt att förebygga överträdelser och bättre tillämpa det befintliga regelverket.
10. Europaparlamentet noterar att den bristande spårbarheten för fisk leder till förvirring om dess ursprung, vilket gör det svårt eller omöjligt att skilja mellan lagligt och olagligt fångad fisk.
11. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt med ökat stöd och samarbete mellan medlemsstaterna för att förbättra kontrollerna och övervakningen och för att främja handelsreglerande åtgärder som gör det möjligt att fastställa ursprunget för de landade fångsterna.
12. Europaparlamentet anser att man måste stärka hamnstatens kontroll av landade fångster och omlastning av djupfryst fisk med ursprung i tredjeländer, samt öka samarbetet mellan medlemsstaterna och dessa länder.
13. Europaparlamentet påminner om sin ovannämnda resolution av den 7 september 2006 om miljömärkning, och upprepar sin övertygelse att den förbättring av spårbarheten på fisk, från nät till tallrik, som miljömärkningssystemen skulle kräva skulle göra det mycket lättare att identifiera fisk som härrör från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och garantera att sådan fisk inte förs in på EU:s marknader. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram sitt förslag om miljömärkning senast juni 2007.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta dubbelt så hårt med att genomföra de 15 åtgärderna i EU:s handlingsplan om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske som antogs 2002, framför allt när det gäller att
  - i. garantera likabehandling av ekonomiska aktörer genom att avskräcka de inom gemenskapen som har för avsikt att utnyttja bekvämlighetsflagg,
  - ii. införliva regler i gemenskapens lagstiftning för att förbjuda handel med fisk från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske,
  - iii. införa bindande regler på området för kontroll och inspektion inom en rättslig ram som är gemensam för hela Europeiska unionen,

- iv. utöka gemenskapens informationskampanj för att öka allmänhetens kunskap om omfattningen av och det allvarliga med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske,
  - v. främja en noggrann kontroll från och inspektionsplaner för varje regional fiskerierorganisation som Europeiska unionen tillhör,
  - vi. arbeta för att garantera att ansvarsområdet för de regionala fiskerierorganisationerna utökas till att inkludera alla större fisken i världens hav, inklusive fångst av bottenlevande arter, små pelagiska arter och långvandrande arter,
  - vii. bidra aktivt till upprättande och i förekommande fall granskning av listor antagna av regionala fiskerierorganisationer över fartyg som överträder bevarandeåtgärder, inklusive att bidra med iakttagelser; uppmuntra till att handelssanktioner genomförs mot de länder vilkas flagg fartygen för,
  - viii. främja antagandet av enhetliga handlingsplaner för regionala fiskerierorganisationer genom att kräva så effektiva åtgärder som möjligt,
  - ix. arbeta aktivt för att främja utvecklingen av dokumentationsplaner för fångster, inledningsvis för de arter som befinner sig i den sämsta situationen, och se till att den fisk som tillåts på EU-marknaden inte härrör från olagligt fiske,
  - x. stärka det internationella samarbetet i nätverket för kontroll, inspektion och övervakning såväl som i de regionala systemen i syfte att under FAO:s ledning upprätta ett internationellt system för information om fartyg som fiskar på öppet hav,
  - xi. definiera vad som avses med en ”särskild länk” mellan ett fiskefartyg och den flagg fartyget för,
  - xii. definiera hamnstaters rättigheter och skyldigheter,
  - xiii. bistå utvecklingsländer med att övervaka fiskeverksamhet i deras vatten och att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
15. Europaparlamentet välkomnar att ett paket om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske tas med i kommissionens arbetsprogram för 2007, inklusive ett meddelande från kommissionen och ett förslag till rådets förordning om att gradvis öka kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet välkomnar återinförandet av kommissionens rådgivande grupp mellan tjänsteavdelningarna, som ursprungligen upprättades 2002.
16. Europaparlamentet uppmanar gemenskapens kontrollorgan för fiske att bland prioriteringarna i sitt årliga arbetsprogram inbegripa bekämpning av olagligt fiske och samordning av medlemsstaternas verksamhet på detta område.
17. Europaparlamentet uppmanar alla dem som har intresse av att utrota olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, inklusive alla EU-institutioner, medlemsstaternas regeringar, de olika grupperna inom fiskesektorn, livsmedelsindustrin och detaljhandeln, icke-statliga

organisationer och andra berörda parter att lägga fram förslag på vad Europeiska unionen bör göra under den diskussion som kommer att inledas med utgångspunkt i kommissionens kommande meddelande om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

18. Europaparlamentet anser att kommissionen bör inkludera följande åtgärder i sitt förslag till framtida EU-lagstiftning:

- Alla fiskefartyg och fartyg som transporterar fisk som är registrerade inom Europeiska unionen eller som för flagg från tredjeland och som önskar anlöpa en EU-hamn måste vara lätta att identifiera med hjälp av märkning som ingår i FAO:s standardspecifikationer för märkning och identifiering av fiskefartyg.
- Ett gemenskapsregister bör upprättas över fartyg som gör sig skyldiga till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, i vilket de fartyg som finns med på de regionala fiskeorganisationernas svarta listor införs. Detta register skulle underlätta ett smidigt utbyte av information mellan medlemsstaterna och göra det möjligt att följa fartyg vid eventuella flaggbyten.
- Gemensamma lägsta straffsatser för uppenbara överträdelser måste kunna tillämpas i alla medlemsstater och måste vara tillräckligt avskräckande.
- Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken¹ och rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter² måste förstärkas på ett sådant sätt att fisken är fullständigt spårbar från det att den tas ombord på ett fiskefartyg till den når slutkunden.
- Alla svarta listor med fiskefartyg och fartyg som transporterar fisk, inklusive fartygets ägare eller operatörer, som antagits av regionala fiskeriorganisationer måste offentliggöras och införlivas direkt i gemenskapslagstiftningen. Icke EU-fartyg på de listorna måste oavsett skäl förbjudas angöra gemenskapens hamnar, med undantag av fall på grund av force majeure eller humanitära skäl. Alla fartyg med EU-flagg måste hindras från att ge service (bränsle, leveranser, omlastning etc.) åt dessa fartyg till havs.
- Fiskefångstens rättsliga ursprung måste kunna bevisas innan den kan lastas av i EU:s hamnar eller importeras till EU. Sådana bevis måste inkludera, för såväl fångst som landas av fiskefartyg som fångst som omlastas
  - för fiskeprodukter som härrör från vatten som förvaltas av en regional fiskeriorganisation: handlingar som styrker att de fiskeriprodukter som skall landas har fiskats i enlighet med den berörda regionala fiskeriorganisationens regler och att man respekterat de kvoter som tilldelats den avtalspart vars flagg fartyget för,

---

¹ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 768/2005 (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

² EGT L 17, 21.1.2000, s. 22. Senast ändrad genom förordning (EG) nr 1759/2006 (EUT L 335, 1.12.2006, s. 3).

- för fiskeprodukter av fisk som fångats i tredjeländers exklusiva ekonomiska zoner: handlingar som styrker att fartyget har rätt att fiska eller innehar licens för fiske i dessa vatten och för de arter som skall landas.
- Medlemsstaterna bör försöka hindra att fartyg flyttas från deras nationella register om de skall byta flagg till ett land som har identifierats av en regional fiskerierorganisation som ett land vars fartyg har fiskat på ett sådant sätt att effektiviteten i de bevarandeåtgärder som antagits av den regionala fiskerierorganisationen minskar.
  - Fartyg och producenter i tredjeländer med tillstånd att exportera fisk eller fiskeprodukter till EU, och som förts upp på de listor som har upprättats av tredjelandet och offentliggjorts av kommissionens generaldirektorat för hälsa och konsumentskydd, måste dubbelkontrolleras mot svarta listor över fartyg som utarbetats av regionala fiskerierorganisationer eller andra tredjeländer. Kommissionen bör utnyttja alla medel för att garantera att fartyg på sådana svarta listor inte tillåts exportera fisk eller fiskeprodukter till EU. I detta syfte bör man överväga en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel¹.
19. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av det nya kontrollorganet och är övertygat om att denna byrå kommer att spela en viktig roll i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att inrätta en europeisk kustbevakningsstyrka.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förhindra fiske i gemenskapens vatten och inträde i gemenskapens hamnar för fartyg som enligt gällande lagstiftning gör sig skyldiga till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, samt att förbjuda import av fisk från sådana fartyg. Medlemsstaterna skall inte tillåta denna fartygstyp att segla under sin flagg, och skall uppmana importörer, transportörer och övriga berörda sektorer att varken omlasta eller handla med fisk som fångats av sådana fartyg.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att fysiska och juridiska personer som enligt gällande lagstiftning är involverade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske inte tilldelas någon form av stöd eller subventioner från gemenskapens fonder för någon del av sin verksamhet. Parlamentet ber även kommissionen att uppmana medlemsstaterna att handla på samma sätt när det gäller de olika nationella stöden.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra och presentera en undersökning om tullsatser och ursprungsregler, som skall innehålla en granskning om på vilka sätt dessa verktyg kan användas för att uppmuntra tredjeländer att garantera att deras fartyg håller sig till relevanta internationella förvaltningsåtgärder.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta och lägga fram en undersökning om gemenskapens lagstiftning på området för arbetsvillkor, hälsa och säkerhet, samt om

---

¹ EUT L 139, 30.4.2004, s. 206. Senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

respekten för arbetstagarna sociala rättigheter på denna typ av fartyg, särskilt arbetstagarnas arbets- och levnadsförhållanden ombord.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda sitt betydande inflytande i regionala fiskerierorganisationer för att uppmuntra dem till att upprätta listor över fartyg som har tillstånd att fiska (vita listor) och över fartyg som har ertappats med att fiska olagligt (svarta listor). Sådana listor måste utarbetas på ett öppet och konsekvent sätt i överensstämmelse med tydliga kriterier. Parlamentet uppmanar också kommissionen att uppmuntra regionala fiskerierorganisationer att fastställa vilka länder som inte kontrollerar vilken verksamhet de fartyg som för deras flagg utför, och att använda dessa listor i syfte att tillåta eller avvisa fiskefångsten.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att även i fortsättningen ge högsta prioritet åt samarbetet med regionala fiskerierorganisationer, såsom Nordostatlantiska fiskerikommissionen, Fiskerierorganisationen för Nordatlantens västra del eller Kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis, som genom sina initiativ för bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske har visat sig vara de instrument som bäst kan garantera en god förvaltning på det öppna havet.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att förstärka de tilldelade resurserna för kampen mot korruption och organiserad brottslighet på alla nivåer.
27. Europaparlamentet är övertygat om att nyckeln till att minska och utrota det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket ligger i full spårbarhet över hela kontrollkedjan, insyn i beslut, samarbete inom EU och i det bredare internationella samfundet och, allra viktigast, ett bevis på politisk vilja hos alla parter. Parlamentet uppmanar att, om inte mer görs, kommer fiskbestånden att fortsätta att tömmas och fiskesamhällen i EU och på andra ställen kommer att få det mycket svårt.
28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, FAO:s fiskeriutskott samt sekretariaten i de regionala fiskerierorganisationer som EU tillhör.

MOTIVERING

Under många år har det internationella samfundet försökt hitta sätt att hantera vissa typer av fiske som antingen är klart olagliga eller faller mellan två stolar i förvaltningen på nationell eller internationell nivå. Det har alltid funnits fartyg som har opererat på gränsen till det illegala, eller bortom den gränsen. Men så länge fiskbestånden var rikliga var det få som brydde sig om att ett par fartyg gjorde något de inte borde. Nyligen har dock den här typen av fiske ökat markant.

Att beräkna omfattningen av denna verksamhet är nästan omöjligt, eftersom den till stor del äger rum där det inte finns några vittnen. En del uppskattningar har i alla fall gjorts, den senaste utfördes av utvärderingsgruppen för marina resurser, som beräknade att denna typ av fiske runtom i världen var värd åtminstone 2,4 miljarder US-dollar. En stor del av detta fiske sker i vatten som tillhör utvecklingsländer som är alltför fattiga för att på ett effektivt sätt kunna övervaka fiskeverksamhet i sina vatten och förhindra olagligt fiske. Det leder till förluster och påfrestningar för deras kustbefolkningar, som är beroende av fisket för sitt uppehälle och sin livsmedelsförsörjning. Det innebär också en direkt förlust för laglydiga fiskeoperatörer.

1. Internationell insats mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

Det internationella samfundet, pådrivet av ett antal enskilda länder, har intensifierat sin kampanj mot vad som har kommit att kallas för olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. I början gjordes detta inom ramen för regionala fiskerierorganisationer, exempelvis NAFO, ICCAT eller CCAMLR¹.

Fiskar är dock rörliga, liksom de fartygsflottor som förföljer dem och de pengar som finansierar verksamheten. Följaktligen har globala instrument antagits för att begränsa fiskefartygens möjligheter att fiska olagligt, orapporterat och oreglerat, inklusive FAO:s genomförandavtal och FN:s avtal om fiskbestånd. Så sent som 2002 antogs FAO:s internationella handlingsplan mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske² som innehöll definitioner av alla typer av sådant fiske.

I sin handlingsplan uppmanade FAO länderna att anta egna handlingsplaner, något som Europeiska unionen gjorde i juni 2002, på grundval av ett meddelande från kommissionen³ och rådets slutsatser av den 11 juni 2002.

I planen uppmanades länderna att granska genomförandet av sina nationella planer fyra år efter antagandet, dvs. 2006 för EU:s del. Det är därför föredraganden lägger fram ett betänkande om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske för att granska hur väl (eller inte) EU:s handlingsplan har genomförts.

---

¹ Organisationen för fisket i nordvästra Atlanten, Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten respektive Kommissionen för bevarandet av marina levande tillgångar i Antarktis.

² Internationell handlingsplan för att förhindra, avskräcka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Tillgänglig på Internet: <http://www.fao.org/DOCREP/003/y1224e/y1224e00.htm>

³ KOM(2002)0180.

2. Olika aspekter av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

I sin handlingsplan framhåller FAO de olika typer av verksamhet som kan bidra till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och beskriver de nationella regeringarnas ansvarsområden när det gäller att kontrollera dessa verksamheter, såväl för flaggstater, hamnstater och marknadsstater som stater som är faktiska betalningsmottagare.

Flaggstat. Enligt internationell rätt faller ansvaret för ett fartygs verksamhet på flaggstaten (det land vars flagg fiskefartyget för). Ansvaret omfattar att verifiera att fartyget följer reglerna, inklusive reglerna om fiskeförvaltningsåtgärder, arbetsvillkor, hälsonormer etc. Många fiskefartyg angör inte hamnar för att landa sin fångst utan föredrar att lasta om till havs till kyltransportfartyg, som sedan går i hamn. Dessa kyltransportfartyg kan användas för att ”tvätta” fiskefångster, genom att blanda fisk från lagliga och olagliga operatörer. Flaggstaterna för dessa kyltransportfartyg är med andra ord lika viktiga som fiskefartygen. Ett effektivt genomförande av existerande EU-regler skulle kunna minska denna del av det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket, men förordningarna behöver också förstärkas.

Stater som är faktiska betalningsmottagare. Stater som inte uppfyller sina skyldigheter som flaggstater är kända som ”stater med bekvämlighetsflagg”. Om ett fartyg som för bekvämlighetsflagg har en ägare som är baserad i en medlemsstat, är det medlemsstaten som är faktisk betalningsmottagare. Patricia McKenna påpekade i sitt betänkande¹ att EU-företag i stor utsträckning använde sig av bekvämlighetsflagg, och därmed var nära involverade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Hamnstat. All fisk måste in i hamn för att kunna nå marknaden. Därför har hamnstaten där fisken landas en central roll. Rigorösa hamninspektioner och kontroller krävs för att förhindra att fisk från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske kommer ut på marknaden. Det finns ”bekvämlighetshamnar”, som är kända för att blunda för införandet av fisk från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, både inom EU och på andra ställen. Den mest kända, men inte den enda, inom EU är Las Palmas på Gran Canaria på Kanarieöarna.

Marknadsstat. För att föra fisken från hamnen där den landas till dess slutdestination krävs deltagande från många olika aktörer, inklusive redarna, transportarbetarna och detaljhandelsbutikerna eller restaurangerna. Bakom många av dessa står banker, som bistår med det nödvändiga kapitalet (även till fartygens ägare och operatörer, vilket bör noteras). Att kontrollera deras verksamhet är precis lika viktigt som hamninspektioner för att förhindra att fisk från olagligt fiske hittar ett sätt att slinka genom kontrollkedjan.

Komplexiteten när det gäller olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och behovet av ett gemensamt internationellt samarbete kan bäst illustreras med några exempel.

Röd tonfisk är en av världens kommersiellt sett mest värdefulla arter, särskilt när den skall till den japanska sashimi-marknaden. Bestånden av röd tonfisk är följaktligen kraftigt exploaterade och försvagade. Fisket efter röd tonfisk kan betraktas som ett klassiskt exempel

---

¹ I sitt betänkande från 2001 beskriver Patricia McKenna i detalj effekten av bekvämlighetsflagg och EU-inblandning (A5-0405/2001).

på olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, eftersom det attraherade många fiskare som arbetade utanför ICCAT:s bestämmelser, den organisation som är ansvarig för att övervaka detta fiske. 1996 tog ICCAT ett djärvt steg genom att förbjuda importen från två länder vilkas fartyg fångade röd tonfisk i strid mot ICCAT-reglerna, Honduras och Belize (ett år senare lades Panama till). Resultatet av dessa importförbud (andra förbud inrättades för svärdfisk och storögd tonfisk) var dock tillfälligt och följdes av ett antal flaggbyten, eftersom fartygen gick över till flaggor som inte omfattades av importförbud. Några av de sanktionerade länderna gick med i ICCAT, och förfarandena inom ICCAT ledde till att flera av fartygen togs bort från den svarta listan. Senare dök många av dem upp på en ”vit lista” över fartyg med fisketillstånd. Sanktionerna lyftes, utan några krav på att flaggstaterna måste bevisa att deras fartyg opererade i enlighet med ICCAT:s regler. I dag har den svarta listan krympt kraftigt till att endast omfatta två länder som är belagda med importförbud (Georgien och Bolivia). Detta innebär emellertid inte att alla fartyg håller sig inom lagens ramar. Ungefär samtidigt började gödningsburar för tonfiskar ämnade för den japanska marknaden att spridas över hela Medelhavet. Denna expansion var praktiskt taget oreglerad, bland annat inom EU (strukturfonderna användes för att stödja fisket), vilket ledde till ett kraftigt överfiske. För år 2005 visar officiell statistik till exempel att Frankrike översteg sin kvot med över 50 procent. Italien har också överstigit sin kvot. Den sammanlagda tillåtna fångsten hade antagits i ICCAT år 2000 med påtryckningar från EU, trots forskarnas avrådan. Värt att notera är att Japan nyligen belades med överfiske av den sydliga tonfisken, en särskild art som regleras av CCSBT¹. Japan gick med på att halvera sina framtida fångster som kompensation. Kommer Europeiska unionen att agera på liknande sätt inom ICCAT? Kort sagt har ICCAT misslyckats kapitalt med att reglera fisket av röd tonfisk och bevara bestånden, eftersom de avtalsslutande parterna försvarade sina egna fiskeintressen och inte kunde hålla uppe det politiska, ekonomiska och rättsliga tryck och samarbete som är nödvändigt för att kontrollera olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

I Västafrika kan många länder inte effektivt kontrollera fisket i sina vatten på grund av bristen på logistiska och ekonomiska resurser, otillräckligt regionalt samarbete eller, som i vissa fall, en brist på politisk vilja ifrån regeringens sida. Som ett resultat av detta har olagligt, orapporterat och oreglerat fiske blivit en vardaglig företeelse inom vissa områden, vilket leder till minskade fiskeresurser, vilket i sin tur skapar stora svårigheter för de kustsamhällen som är beroende av fisket för sin livsmedelsförsörjning och sitt uppehälle, för att inte nämna den valutahandel som stora fiskeresurser kan leda till. Las Palmas är en viktig hamn för landning av fisk från Västafrika, på väg antingen till den europeiska marknaden eller på väg till andra marknader. Bristen på effektiv och ordentlig kontroll av den landade fisken i Las Palmas har dokumenterats i stor utsträckning. Föredraganden besökte Las Palmas under förberedelsefasen till detta betänkande och såg fisk landas från ett kyltransportfartyg vars ursprung var minst sagt oklart. Om fiskens ursprung inte är tydligt kan inte dess laglighet styrkas med säkerhet.

Torskfisket i Barents hav visar att det finns bekvämlighetshamnar även i norra Europa. Detta är ett av världens största kvarvarande torskbestånd och torsken levereras till stor del till EU:s marknad. Tidigare i år fann man att mycket av den torsk som landades i EU kom från olagliga, orapporterade och oreglerade fartyg som landade fisken i hamnar i norra Europa

---

¹ Kommissionen för bevarandet av den sydliga tonfisken.

(exempelvis ”Rostok 5”). NEAFC¹ har reagerat genom att upprätta svarta listor över fartyg som inte ens tillåts att angöra de hamnar som tillhör de avtalsslutande parterna. Liknande problem finns gällande torsken i Östersjön, bortsett från att det är EU-fartyg som är ansvariga för mycket av det olagliga fiske som överstiger kvoterna.

Flaggstaternas, hamnstaternas och marknadsstaternas roller är klart sammanflätade och samtliga måste engageras om det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket skall kunna kontrolleras.

3. Europeiska unionens handlingsplan mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske 2002

Europeiska unionen är, utifrån alla kriterier, ett av världens främsta fiskeområden:

- Den tredje största fiskfångsten efter Kina och Peru.
- En av världens största flottor.
- En viktig användare av bekvämlighetsflagg.
- Världens största fiskmarknad.

EU har därmed en skyldighet att agera på alla dessa fronter för att förhindra olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, och att förhindra att samvetslösa operatörer i kedjan tjänar på denna verksamhet. Det är alldeles för enkelt att säga att ”EU inte är värst” eller att ”EU inte kan agera ensamt”. Med tanke på EU:s politiska och ekonomiska betydelse och de globala effekterna av dess påverkan, har EU en moralisk skyldighet att gå i bräschen i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Dessutom innebär hotet från det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket, såväl ekologiskt, socialt som ekonomiskt, att EU även har ett stort pragmatiskt ansvar för att fiskbestånden och det fiske som är beroende av dem skall kunna finnas kvar. Gemenskapen har en skyldighet att främja en mer hållbar utvecklingsmodell än den som för närvarande dominerar internationellt.

Direkt efter det att kommissionen lade fram EU:s handlingsplan 2002

- uppmanade rådet kommissionen att ta ledningen i regionala fiskeriorganisationer för att bekämpa den typen av fiske, samt
- krävde rådet att kommissionen skulle genomföra de initiativ som ingick i planen och som var gemenskapens ansvar.

Planen, som den antogs, inkluderade flera åtgärder, ordnade efter om de skulle vidtas på gemenskapsnivå, regional nivå, internationell nivå eller i partnerskap med utvecklingsländer.

Gemenskapsnivå. Fyra åtgärder skulle genomföras av Europeiska unionen utan att EU behövde komma överens med andra länder eller organisationer.

1. *Förtydliga medlemsstaternas skyldighet att hindra sina medborgare från att delta i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.*

---

¹ Nordostatlantiska fiskerikommissionen.

Den grundläggande förordningen från 2002¹ innehåller en artikel som kräver att medlemsstaterna vidtar åtgärder mot de av deras medborgare (eller företag) som bryter mot den gemensamma fiskeripolitiken. Enligt kommissionen har dock inte medlemsstaterna utnyttjat denna bestämmelse.

==> Ytterligare åtgärder krävs.

2. *Anta regler för att förbjuda handeln med fisk från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.*

EU inför beslut från regionala fiskerierorganisationer för att förbjuda handeln med viss fisk eller för att genomföra olika system för fångstdokumentation. Mycket mer kan dock göras, även om det är medlemsstaterna som måste bli mer proaktiva.

==> Ytterligare åtgärder krävs av medlemsstaterna.

3. *Anta regler för att göra handeln med fisk från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske till ett lagbrott. Offentliggöra listor över de fartyg som bedriver olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, utsedda av regionala fiskerierorganisationer, samt deras ägare.*

Ingen utveckling vad gäller den första delen. Enbart NEAFC:s lista över olagligt, orapporterat och oreglerat fiske är publicerad i EUT.

==> Betydligt fler åtgärder krävs.

4. *Organisera en offentlig informationskampanj om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.*

Kommissionen understryker farorna med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, men allmänheten känner fortfarande inte i tillräckligt hög grad till problemets omfattning, eller EU:s inblandning i vissa fall.

==> Fler åtgärder krävs av regeringen, industrin, icke-statliga organisationer etc.

På nivån för regionala fiskerierorganisationer. EU skulle försöka få sex åtgärder antagna av de regionala fiskerierorganisationerna.

5. *Främja detaljerade kontroll- och inspektionsplaner för regionala fiskerierorganisationer.*

Detta har haft skiftande framgång beroende på de regionala fiskerierorganisationerna.

Vissa har ganska bra planer (exempelvis NEAFC för hamninspektioner) medan andra praktiskt taget inte har någonting. Kommissionen hävdar att de gör så mycket de kan.

==> Konsekvent arbete på lång sikt krävs av kommissionen, medlemsstaterna och andra.

6. *Öka antalet fisken som är reglerade av regionala fiskerierorganisationer.*

Reglerna har fortfarande många luckor, havsregioner där det inte finns några ansvariga regionala fiskerierorganisationer för vissa arter. Kommissionen hävdar att de gör så mycket de kan. Vissa framsteg har gjorts, men bottenlevande arter på öppet vatten är i regel fortfarande inte tillräckligt skyddade.

---

¹ Rådets förordning (EG) nr 2371/2002.

==> Konsekvent arbete på lång sikt krävs av kommissionen, medlemsstaterna och andra.

7. *Fastställa vilka fartyg som bedriver olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och utdöma sanktioner.*

Resultaten i denna fråga är blandade. NEAFC har ett system för att upprätta en svart lista och förhindra hamninträde (dock inte handelssanktioner), delvis baserad på EU-arbete. Samtidigt har ICCAT:s tidigare långa svarta lista nästan försvunnit, och inte på grund av att alla plötsligt börjat fiska lagligt.

==> Konsekvent arbete på lång sikt krävs av kommissionen, medlemsstaterna och andra.

8. *Främja enhetliga handlingsplaner i de regionala fiskerierorganisationerna.*

På liknande sätt som i punkt 7 är utvecklingen ojämn i de regionala fiskerierorganisationerna. Då detta kan förväntas, eftersom de är beroende av den goda viljan hos de avtalsslutande parterna, kunde EU utan tvekan göra kraftigare påtryckningar, vilket kräver att kommissionen och medlemsstaterna samarbetar. Märkvärdigt nog struntade kommissionen i att utvärdera utvecklingen på denna punkt i sin granskning av EU:s handlingsplan för FAO.

==> Konsekvent arbete på lång sikt krävs av kommissionen, medlemsstaterna och andra.

9. *Fastställa och kvantifiera fångster från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.*

10. *System för intyg och dokumentation.*

Som kommissionen konstaterar har dessa två saker ett nära samband. Trots att vissa importförbud finns kvar, har den allmänna tendensen inom ICCAT varit att länder som tidigare straffats gått med i regionala fiskerierorganisationer, hävdade att fartygen var lagliga och därmed undvikit sanktioner. CCAMLR:s system verkar fungera bättre. Endast ett fåtal andra regionala fiskerierorganisationer har antagit något slags system som verkligen har effekt.

==> Återigen, konsekvent arbete på lång sikt krävs av kommissionen, medlemsstaterna och andra.

Internationell nivå. Kommissionen föreslog fyra åtgärder.

11. *Förbättra den tillgängliga informationen om fartygens rätt att fiska.*

Genom sitt genomförandeavtal upprättade FAO en internationell databas över fartyg med fisketillstånd, och EU har undertecknat det avtalet. De regionala fiskerierorganisationerna skiljer sig åt i sina strategier, vissa använder ”vita listor” (listor över fartyg med fisketillstånd) och andra använder ”svarta listor” (listor över fartyg som skall förbjudas). Som nämndes ovan (punkt 3) införlivar EU enbart NEAFC:s svarta lista i sina förordningar. Följaktligen är andra listor inte rättsligt bindande inom EU.

==> Återigen, konsekvent arbete på lång sikt krävs av kommissionen, medlemsstaterna och andra.

12. *Stärka det internationella samarbetet inom nätverket för kontroll, inspektion och övervakning.*

I sin handlingsplan hänvisar EU enbart till ett chilenskt-amerikanskt initiativ för inrättande av ett nätverk för samarbete mellan övervakningsbyråer. Mycket mer skulle kunna göras på olika nivåer, även inom EU (fast kontrollbyrån bör hjälpa till i detta avseende). Nätverket för kontroll, inspektion och övervakning är dock en högteknologisk strategi, och bättre samordning mellan EU och tredjeländer, till exempel bilaterala eller regionala utbyten med stater i Västafrika, är också nödvändigt. ==> Samtidigt behövs det arbete med system som kräver mindre teknisk förmåga.

13. *Utforma en ”stark koppling” mellan ett fartyg och dess flaggstat.*

Eftersom detta har varit ett av de mest svårhanterade problemen i internationell lagstiftning under så många år, är det verkligen ett långsiktigt mål. Kommissionen bör fortsätta att främja det, men det bör inte användas som en ursäkt för att inte lyfta fram andra möjliga metoder. ==> En teoretisk övning.

14. *Fastställa hamnstaters rättigheter och skyldigheter.*

FAO har antagit en modell för hamnsystem och kommissionen har krävt att den skall antas i NEAFC, vilket är mycket positivt. Det finns dock mycket som Europeiska unionen skulle kunna göra för att genomföra FAO:s system inom sina egna gränser, utan att anlita regionala fiskerierorganisationer eller vänta tills FAO:s system blir ett lagstadgat instrument under internationell rätt. ==> Vissa internationella framsteg har gjorts, men mer arbete krävs inom själva EU.

Partnerskap med utvecklingsländer. En åtgärd att vidta när det gäller utvecklingsländerna.

15. *Bistå utvecklingsländer i deras kamp mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.*

Europeiska unionen och dess medlemsstater har skickat bistånd till vissa program i utvecklingsländer, antingen för vissa specifika länder eller för en region. Dessa program har visat sig effektiva när det gäller att avskräcka från olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och därför behöver de utökas avsevärt. Kommissionen försöker också genomföra detta genom sitt nätverk av bilaterala fiskeriavtal. Båda strategierna kräver stöd och samarbete från utvecklingsländerna, vilket inte alltid är så enkelt att få. ==> Framgång till viss del, men stödet måste fortsätta och samordnas bättre med nationella stödbyråer.

Med tanke på hur det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket ser ut och den mångfald av verktyg som krävs för att bekämpa det, kräver EU:s effektiva åtgärder ett samordnat arbete på ett flertal fronter, vilket bland annat berör flera generaldirektorat – åtminstone GD Fiske (som ansvarar för hur den gemensamma fiskeripolitiken omsätts i praktiken), GD Handel (som reglerar den internationella handeln med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske), GD Bistånd (som ger utvecklingssamarbetsstöd för övervakningsarbete) och GD Hälsa och konsumentskydd (som ansvarar för beviljandet av importtillstånd för fisk), men även andra. När kommissionen utvecklade sin handlingsplan för 2002 upprättade den en gemensam rådgivande grupp för tjänsteavdelningarna, men av någon anledning upphörde den att existera.

I sitt arbetsprogram för 2007 har kommissionen meddelat att olagligt, orapporterat och oreglerat fiske återigen kommer att prioriteras, och kommissionen kommer att lägga fram såväl ett meddelande om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske som ett förslag till rådets förordning om en ny strategi som skall bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Detta förnyade intresse ifrån kommissionens sida kan enbart välkomnas och i detta betänkande skall konkreta idéer och förslag framföras till kommissionen om sådant som bör utföras.

4. Vad Europeiska unionen bör göra – handlingsplan för 2007

Förutom att fortsätta och förstärka punkterna från 2002 anser föredraganden att följande bör inkluderas i den nya handlingsplan som kommissionen för närvarande utarbetar. Liksom i den ursprungliga handlingsplanen skulle vissa av dessa punkter snabbt kunna genomföras om Europeiska unionen hade den politiska viljan. Andra punkter har däremot mer långsiktiga mål som kräver samarbete från andra aktörer i det internationella samfundet.

Många av de följande förslagen syftar till att förbättra och i vissa fall harmonisera den redan existerande rättsliga ramen nationellt, på gemenskapsnivå och internationellt utifrån erfarenheter från utvecklingsarbetet med FAO:s plan. Vidare diskussioner inom FAO har resulterat i mer detaljerade dokument än den ursprungliga planen, och flera regionala fiskeriorganisationer har infört åtgärder för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske som i en del fall visat sig vara effektiva. Samordning krävs på alla dessa nivåer, eftersom det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket annars kommer att fortsätta utnyttja de vatten, marknader, flaggor etc. som har minst restriktioner.

Dagens globala ekonomiska och politiska klimat, med dess liberalisering av handeln och det övergripande målet fri rörlighet för varor och kapital, har i hög grad bidragit till en situation som gynnar olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och marknaden för dess produkter. Den allt större lätthet med vilken kapital och fiskfångster kan röra sig över hela världen har inte åtföljts av tillräckligt kraftfulla åtgärder för att kontrollera att det som rör sig fritt även är lagligt. När exempelvis FAO:s eller Europeiska unionens planer diskuteras, eller när regionala fiskeriorganisationer överväger sanktioner eller andra åtgärder, frammanas WTO-spöket, ”WTO:s skrämselfaktor”. Alltför ofta överger man en god idé för att det antyds att den kanske inte är förenlig med WTO:s regler. Detta hände i diskussionerna med kommissionen under arbetet med detta betänkande. Men det är en alldeles för enkel ursäkt för att inte agera – Europeiska unionen måste visa att man verkligen tror på det man säger genom att kraftfullt driva på de åtgärder som krävs för att hindra det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket. Det är svårt att se hur WTO skulle kunna försvara handeln med olagligt fångad fisk.

Ett viktigt steg för medlemsstaterna blir att fullt ut genomföra bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, eftersom det finns stora problem med lagstiftningens efterlevnad, något som kommissionen noterat upprepade gånger. Målet mot och böterna för Frankrike har lett till betydande förbättringar där, men tyvärr har andra medlemsstater inte förbättrat sin efterlevnad.

Nyckeln är den fångade fiskens spårbarhet, från fångstfartyget via kontrollkedjan till slutförsäljningen, om man vill förhindra att olagliga, orapporterade och oreglerade produkter slinker igenom och tvättas. I sitt betänkande noterade Carmen Fraga Estévez att miljömärkning var ett viktigt redskap för att öka öppenheten.

Det finns flera interna åtgärder som Europeiska unionen skulle kunna vidta omedelbart, utan att vänta på att det internationella samfundet skall agera.

1. De allvarliga överträdelser som det har beslutats om i den gemensamma fiskeripolitiken (förordning (EG) nr 1447/99) bör följas av ett beslut om minimipåföljder i samtliga medlemsstater. Straffet skall vara tillräckligt hårt för att vara avskräckande, med tanke på det höga värdet hos vissa arter som det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket riktar in sig på.
2. De relevanta förordningarna i den gemensamma fiskeripolitiken (åtminstone kontrollförordningen, (EG) nr 2847/93, och förordningen om den gemensamma marknaden, (EG) nr 104/2000, bör ändras så att all fisk, bearbetad som obearbetad, åtföljs av ett intyg som gör det möjligt att spåra produkten bakåt till dess ursprung, inklusive plats och datum för fångst och identifiering av fiskefartyget. Trots att detta krav redan existerar delvis för fisk med EU-ursprung är det ofullständigt och behöver förstärkas. Kravet bör kunna tillämpas på all fisk som kommer in i EU, vare sig den är på väg någon annanstans eller är avsedd för EU-marknaden (se punkt 8 nedan).
3. Alla svarta listor som antagits av regionala fiskeriorganisationer bör omedelbart publiceras av generaldirektoratet för fiske på deras webbsida, inklusive namnen på fartygens ägare och operatörer, eftersom ett sådant beteende inte skall belönas med någon form av sekretess. Listorna bör också införlivas i gemenskapens lagstiftning och de svartlistade fartygen bör förbjudas att angöra EU-hamnar för att landa fisk, proviantera eller av något annat skäl, med undantag av humanitära nödlägen. För närvarande är det enbart NEAFC:s lista som ingår i en förordning, och i ett nytt ändringsförslag till rådets förordning (EG) nr 51/2006 som hindrar de svartlistade fartygen från att angöra en EU-hamn. Denna strategi bör standardiseras när det gäller alla svarta listor antagna av regionala fiskeriorganisationer. Det bör bli förbjudet för gemenskapsfartygen att hjälpa dessa fartyg även till havs.
4. Medlemsstaterna bör ta på sig ett större ansvar för sina medborgares handlingar, för att förhindra dem från att delta i eller stödja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. CCAMLR antog i år en ny åtgärd som kräver att länderna skall bekräfta om någon fysisk eller juridisk person som omfattas av deras jurisdiktion deltar i olaglig, orapporterad och oreglerad verksamhet och i så fall vidta lämpliga åtgärder. Om Europeiska unionen måste göra detta under CCAMLR, bör det göras enligt en allmän princip.
5. Organiserade kriminella grupperns inblandning i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske bör utredas av Europol. Med tanke på det höga värdet hos vissa fiskarter som fångas olagligt, orapporterat och oreglerat kommer det inte som någon överraskning att det finns tecken på att kriminella organisationer är inblandade.

Europeiska unionen skulle kunna vidta andra åtgärder, men de kan kräva ett visst samarbete med andra länder.

6. Alla fiskefartyg och fartyg som transporterar fisk som angör en EU-hamn, oavsett vilken flagg de för, skall vara lätta att identifiera med hjälp av den märkning som ingår i FAO:s standardspecifikationer. Övervakningsrapporter visar att många fartyg är omöjliga att identifiera medan fisket pågår. FAO:s specifikationer har antagits av många regionala fiskeriorganisationer. Därför bör Europeiska unionen göra detsamma.
7. Alla fiskefartyg och fartyg som transporterar fisk och som för tredjeländers flagg skall ha likadan kontroll- och övervakningsutrustning ombord som gemenskapsfartygen, inklusive system för fartygsövervakning, elektroniska loggböcker och annat. Om fartygen kommer från regioner där det finns övervakningssystem måste de antingen ha en observatör eller relevanta observatörsrapporter ombord.
8. Medlemsstaterna bör inte tillåta att fartyg som för medlemsstatens flagg stryks från deras nationella register om fartygets ägare inte kan bevisa att det inte kommer att flyttas över till ett register i ett annat land som enligt en regional fiskeriorganisation deltar i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Även om Europeiska unionen inte kan förhindra ett senare byte till bekvämlighetsflagg bör den i alla fall vidta denna åtgärd (även om mer av det som föreslås ovan vore möjligt enligt punkt 1 i handlingsplanen för 2002 eller punkt 4).
9. Listan över de fartyg med tillstånd från generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd som kan exportera direkt till gemenskapen måste dubbelkontrolleras mot regionala eller nationella listor över fartyg som bedriver olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. För närvarande upprättar inte generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd listan över auktoriserade exportfartyg, och vissa av de fartyg som godkänts av dem är kända för att vara inblandade i upprepade överträdelser. Generaldirektoratet för hälsa och konsumentskydd behöver behörighet för att ta bort dessa fartyg.
10. All fisk som skall landas i en EU-hamn eller importeras till EU måste åtföljas av dokument som visar att fisken har hanterats på ett lagligt sätt. För fiskefartyg som landar sin fångst direkt skulle detta innebära alla nödvändiga tillstånd för att få fiska i det berörda området, antingen tredjelands vatten eller ett område som lyder under en viss regional fiskeriorganisation. För fartyg som landar fisk som fångats av andra fartyg kommer ett transporttillstånd att krävas, förutom ovannämnda intyg. Alla fartyg som inte har dessa dokument skall förbjudas att landa fisk eller att få service (bränsle, proviant etc.).

Det står klart att nyckeln till att kunna bekämpa det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket är spårbarhet, öppenhet och samarbete på alla nivåer. En större politisk vilja än vad som hittills har visats är även nödvändig för att bekämpa de ekonomiska intressen som gynnas av det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske		
Förfarandenummer	2006/2225(INI)		
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	PECH 28.9.2006		
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	ENVI 28.9.2006	INTA 28.9.2006	DEVE 28.9.2006
Inget yttrande avges Beslut	ENVI 3.10.2006	INTA 3.10.2006	DEVE 3.10.2006
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren			
Föredragande Utnämning	Marie-Hélène Aubert 13.7.2006		
Tidigare föredragande			
Behandling i utskott	3.10.2006	20.12.2006	
Antagande	25.1.2007		
Slutomröstning: resultat	+: -: 0:	24 0 1	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna		
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Duarte Freitas, James Nicholson		
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)	Thomas Wise		
Ingivande	29.1.2007		
Anmärkingar (tillgängliga på ett enda språk)			